

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Strasser Tibor ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, Albáné dr. Feldmájer Livia ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. szeptember 17. napján meghozott, 19.P.23.092/2007/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyszer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes sajtó-helyreigazítás iránt indított perében kötelezte az alperest, hogy az általa szolgáltatott ... csatornán az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül a ... című műsorban tegye közzé az alábbi közleményt: „A ... május 16-i adásunkban valótlanul híreszteltük, hogy

- ... győzteséről nem készültek aktképek, illetve hamis látszatot keltettünk, hogy ezt a szerződése nem tilalmazta volna.
- Valótlanul híreszteltük, hogy ő az ígért díjazásból semmit nem kapott volna. A valóságban a fődíjból 10%-nyi előleget kapott."

A bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.000 Ft perköltséget, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította.

Az illetékről úgy rendelkezett, hogy abból a felperes 7.000 Ft-ot, míg az alperes 14.000 Ft-ot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet indokolásában elsődlegesen az alperes eljárásjogi kifogásával foglalkozott. Megállapította, hogy jelen esetben a műsorszolgáltató jelenti a sajtószervet, a kérelem címzettje a műsorszolgáltató szervezet vezérigazgatója volt, aki a szervezet törvényes képviselőjének minősül, így a hozzá címzett helyreigazítással teljesültek a sajtószervhez intézett kérelem kritériumai, így a kérelem a törvényes határidőn belül megérkezett az alpereshez.

A keresetőségi jog körében a Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében és a PK 13. számú állásfoglalása alapján rögzítette, hogy a felismerhetőségnek nem feltétlenül kell országos szinten, vagy széles körben megvalósulnia, hanem elegendő az érintettség megállapításához, ha a szűkebb szakmai kör számára válik felismerhetővé az érintett személy.

Márpedig a felperes dokumentumokkal igazolta, hogy a ... licencének tulajdonosa, így a versennyel, a győztesével, a szervezők és a versenyzők konfliktusával kapcsolatban a felperesi gazdasági társaság érintettsége az elsőfokú bíróság szerint megállapítható volt.

Ezt követően ismertetette a Ptk. 79. § (1) bekezdését, a PK 12. számú és a PK 14., valamint a PK 15. számú állásfoglalását.

Az aktfotók tekintetében az elsőfokú bíróság a modellt ábrázoló és a felperes által felmutatott felvételek megtekintése alapján megállapította, hogy a ruhátlan fotók a modellt ábrázolják és ezek egyértelműen aktfotónak minősülnek, ily módon a felperes bizonyítani tudta, hogy készültek aktfotók, ezért az ezzel ellentétes állítás valótlán, így a helyreigazítási kérelem e körben alapos.

A felperes felmutatta a licenctulajdonos és a modell közötti szerződést, amelyben foglaltak a modell aláírásával tudomásul is vett, és amely egyértelműen tilalmazza az aktfotók léte mellett a versenyen való indulást. Az ezzel ellentétes állítás nem valós, ami indokolja a helyreigazítás elrendelését.

A pénz átvétele tekintetében a híresztelés valótlansága bizonyítást nyert, miszerint a győztes nem kapott egyetlen forintot sem, ugyanakkor a valós tény körébe tartozik az is, hogy a fődíj egy részét egyáltalán nem kapta meg.

Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a helyreigazítást oly módon rendelte el, hogy abban a valóság közlése is szerepeljen, miszerint a fődíjból a nyertes 10% előleget kapott.

A takart képekre vonatkozó kérelmet azonban nem találta alaposnak, mert a felperes által bemutatott felvételeken a modell a melleit takarta, öle egyáltalán nem látszott, így a felperes azt nem bizonyította, hogy ezekhez a takart képekhez képest egyéb jellegű aktfelvételek léteznének.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Elsődlegesen a keresetösségi jog hiányára hivatkozott, mivel a szerződésekből az állapítható meg, hogy azt ...val ... kötötte, így a felperesnek ezzel kapcsolatban keresetösségi joga nem lehet. A felperes sehol nem szerepelt nyilvánosan, mint a ... megrendezője, így a versennyel kapcsolatos közlés őt nem is érintheti.

Téves az a bírósági megállapítás is, hogy a felmutatott fényképfelvételek ..át ábrázolják, másrészt az is, hogy ezek aktfotóknak tekinthetők.

Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a riportrészt is, mert a lány nővére szerint „nem az nem igaz, hogy a szerződés tiltja az akt fotókat, hanem az, hogy meztelen képek készültek” testvéréről.

A fellebbezés szerint a pénz átvételével kapcsolatos elsőfokú bírósági döntés sem állja meg a helyét, és annak indokolása sem megalapozott.

A takart képek vonatkozásában pedig a riportban elhangzott vélemény a felperes személyiségi jogait nem sértheti.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta annak indokolására is kiterjedően.

A Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás egy olyan speciális személyiségvédelmi eljárás, amelynek során különleges anyagi és eljárásjogi szabályok érvényesülnek.

Így a Ptk. 79. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről időszakos lap valótlan tényről közöl, vagy híresztel, vagy való tényeket hamis színben tüntet fel, akkor követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

A sajtó-helyreigazítási igény elbírálásakor külön is vizsgálni kell a jogosult keresetösségi jogát egyrészt a Ptk. 79. § (1) bekezdése, másrészt a Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján, amely kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat személyes kell érvényesíteni.

A Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása szerint sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető, ezért csak azoknak tényállításoknak, tényközlésnek a helyreigazítását lehet kérni, amelyek az igényt érvényesítő fél személyére vonatkoznak.

Természetesen a jogi személyekre is alkalmazni kell a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat, azt hogy csak azoknak a tényállításoknak,

tényközléseknek a helyreigazítását lehet igényelni, amelyek az igényérvényesítő jogi személyre vonatkoznak.

Ezen túlmenően a bíróságnak a PK 12. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltak értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálnia, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe vennie és ennek megfelelően kell megállapítani azt, hogy a sajtószerv tényállításaival meghamisítja-e, hamis színben tünteti-e fel a valóságot, ezért alkalmas-e az igényérvényesítő fél személyhez fűződő jogai megsértésére, tehát megalapozza-e a helyreigazítás elrendelését.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény pedig azt emeli ki, hogy az Alkotmányban biztosított sajtószabadság mindenkinek jogot ad arra, hogy nézeteit a sajtó útján közzölje, kifejtse, de a törvény 3. § (1) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

A fellebbezésben foglaltak alapján a Fővárosi Ítéltábla is elsődlegesen a keresetösségi jogot vizsgálta.

A felperes és ... között 2006. július 14-én létrejött megállapodás szerint az ... megszerezte ... versenyének magyarországi licence jogát. Az elnök-llicence cím tulajdonosa ..., akit a felperes a verseny lebonyolításával, szervezésével bízott, meg azzal, hogy „bármilyen probléma esetén....az ... teljes mértékben köteles helytállni”.

A szerződés alapján a versennyel, a szervezéssel, a résztvevőkkel kapcsolatos közlések tekintetében a felperes érintettsége megállapítható, figyelemmel arra, hogy a PK 13. számú állásfoglalása alapján sajtó-helyreigazítást az is kérhet, akinek személyére a sajtóközlemény csak utal, vagy aki a közlések tartalma alapján ismerhető fel.

Az tény, hogy a felperesi gazdasági társaság név szerint megemlítsre nem került, azonban üzletfelei, partnerei, munkatársai, ügyfélköre egyértelműen azonosítható, mint a ...I verseny magyarországi licence tulajdonosát, ezért a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint is a felperes rendelkezik keresetösségi joggal, és keresetét érdemben kell vizsgálni.

Téves az alperesnek az a hivatkozása, hogy nem igazolt, hogy a fotók ... ábrázolják, mert a csatolt és a felperesi képviselő által felmutatott fényképfelvételek alapján az azonosság egyszerű szemrevételezéssel megállapítható. Ugyanígy a fotók aktfotó jellege is, hiszen a modell azokon ruhátlanul látható, ami az átlag néző megítélése szerint aktfotónak minősül, márpedig az ilyen jellegű felvételeket a ... és ... közt ... november 18-án létrejött megállapodás 7. pontja tiltja.

A ... című műsorban elhangzott az is, hogy a „...” verseny győztese a nyereményből „egy forintot sem kapott”, ugyanakkor a ... január 10-én kelt átvételi elismervény szerint fődíjából 1.000 USD előleget átvett, amit aláírásával igazolt.

Ezzel szemben az alperes a PK 14. számú állásfoglalás alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére ennek ellenkezőjét igazolni nem tudta, nem csatolt és nem is hivatkozott olyan okirati vagy egyéb bizonyítékokra, amelyek a

műsorban elhangzottak valóságtartalmát alátámasztotta volna, ezért e körben is helytálló döntést hozott az elsőfokú bíróság.

A Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a PK 15. számú állásfoglalás alapján megfogalmazott helyreigazítás szövegét, annak megfogalmazását fellebbezés hiányában nem bírálhatta felül.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság helyes és részletesen indokolt határozatának megváltoztatására alapot nem látott, ezért azt helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az első és másodfokú perköltség viseléséről is a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelembe véve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletet is.

Budapest, 2008. január 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tiszttviselő